

Innehållsförteckning

Sid	Evangelierna
2	Jesus stadfäster lagen
5	Jesus tolkar lagen
9	Det viktigaste i lagen
10	Lagen vittnar om Jesus
11	Jesu förhållande till lagen
12	Jesus hänvisar till lagen
13	Jesus och sabbaten
17	Jesus höll alla lagens bud
20	Negativt i evangelierna

Jesus stadfäster lagen

Mose profeterade och sa att "En profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är lik dig, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag befäller honom (5 Mos 18:18). Mose var en laggivare. Ingen annan efter Mose kom med ny lag. Först när Jesus kom talade han med samma auktoritet som en laggivare. Ännu mer än han Jesus sa Jag säger er istället för Så säger HERREN eller så som fariséerna höll sina utläggningar där de hala tiden byggde på vad någon annan rabbi hade sagt. De kunde inte komma med egna auktorativa uttalanden. Jesus som förkroppsligade Torah kunde ge den rätta förståelsen av den.

Det är ett totalt missförstånd att mena att bergspredikan står som en motsats till lagen och gamla förbundet. Det är inte heller riktigt att säga att Jesus kom för att instifta en ny religion. Det som är nytt är Jesu person. (Gilbrant, bibellexikon, studiebibeln, "bergspredikan")

Bergspredikan står som en spärr för all antinomism (förakt för etikens krav under åberopande av den kristna friheten, förkastande av Guds lag med hänvisning till nåden) (Gilbrant, bibellexikon, studiebibeln, "bergspredikan")

Fariséerna lärde att det var stor skillnad på buden. Några ansågs vara viktigare än andra och de som inte var så viktiga kunde man ha en friare inställning till. Lagen var indelad i 613 bud: 248 stadgar och 365 förbud. Det var ständigt stora diskussioner om vilka bud man skulle anse som stora. 5 Mos 22:6 ansågs av många vara det minsta av alla buden. "Om du på din väg råkar finna ett fågelbo i något träd eller på marken, med ungar eller ägg, och modern ligger på ungarna eller på äggen, skall du inte ta både modern och ungarna." (Gilbrant, Matt 5:19)

Det Jesus sysslar med i bergspredikan är halakah (lärofrågor). Han undervisar i hur man skall förstå lagen, han ger den sin rätta innebörd, avvisar falska tolkningar och spetsar till den rätta förståelsen. Det var sådant rabbinerna sysslade mycket med och som judarnas muntliga lag (oral Torah) består av

Mord och vrede

²¹Ni har hört att det är sagt till fäderna: *Du skall inte mörda.* Den som mördar är skyldig inför domstolen. ²²Jag säger er: Den som är vred på sin broder är skyldig inför domstolen, och den som säger till sin broder: *Ditt dumhuvud, är skyldig inför Stora rådet, och den som säger: Din dåre, är skyldig och döms till det brinnande Gehenna.* ²³Därför, om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, ²⁴så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder, och kom sedan och bär fram din gåva. ²⁵Var angelägen om att göra upp med din motpart när du är med honom på vägen, så att din motpart inte överlämnar dig till domaren och domaren överlämnar dig till fångvaktaren och du blir kastad i fängelse. ²⁶Amen säger jag dig: Du slipper inte ut därifrån, förrän du har betalat till sista öret. (Matt 5:21-26)

Det Jesus kritiserar i bergspredikan är inte lagen utan en del mänskors felaktiga uppfattningar om den (Matt 5:21-48)

När Jesus säger "Jag säger er" är ett uttryck för en oerhörd auktoritet som övergår både den skriftlärdes auktoritet som har sitt ursprung i lagen och profeternas auktoritet som gav

uttryck för gudomlig uppenbarelse med "så säger Herren". Jesus grundar inte alls sin auktoritet på yttre stöd utan sätter sitt ord på samma nivå som lagens ord och tolkar det med den auktoritet som bara laggivaren själv kan ha. I Jesu ord kommer Guds djupaste vilja till uttryck. (Gilbrant, Matt 5:22) Jesus återför till vad Gud egentligen menar. När han gör det så märker vi att han skärper innebörden, han skrapar bort en del fernissa som mänskliga tolkningar försökt måla över budordet så att det skall gå att synda så mycket som möjligt utan att bryta mot Guds lag.

Äktenskapsbrott

²⁷Ni har hört att det är sagt: *Du skall inte begå äktenskapsbrott.* ²⁸Jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. ²⁹Om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig! Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i Gehenna. ³⁰Och om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig! Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kommer till Gehenna.

³¹Det är sagt: *Den som skiljer sig från sin hustru skall ge henne skilsmässobrev.* ³²Jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapsbrott begås med henne, och den som gifter sig med en frånskild kvinna begår äktenskapsbrott. (Matt 5:27-32)

Ja och nej

³³Ni har vidare hört att det är sagt till fäderna: *Du skall inte svära falskt* och: *Du skall hålla din ed inför Herren.* ³⁴Jag säger er: Ni skall inte alls svära – varken vid himlen, den är Guds tron, ³⁵eller vid jorden, den är hans fotpall, eller vid Jerusalem, det är den store Konungens stad. ³⁶Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett enda hårstrå vitt eller svart. ³⁷Ert tal skall vara ja, ja, och nej, nej. Allt utöver det kommer från den onde. (Matt 5:33-37)

Kärlek och inte vedergällning

³⁸Ni har hört att det är sagt: *Öga för öga och tand för tand.*

Denna princip kan vid första anblicken verka mycket "primitiv". Men man måste för det första att den aldrig någonsin av judarna tolkats på ett bokstavligt sätt. Vad den gör är endast att den anger en princip som skall förhindra hämndbegäret. Hur mycket tragik skulle världen inte undgått om man följt denna princip. Den betonar inte att man ska ge igen utan att man inte ska få ett hårdare straff än brottet förtjänar. Denna princip skall tillämpas i rättspraxis framför allt. Vad Jesus gör här nedan är inte att vända sig mot denna princip utan att belysa och förtydliga dess verkliga innebörd och andemening.

³⁹Jag säger er: Stå inte emot den som är ond, utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra åt honom. ⁴⁰Om någon vill ställa dig inför rätta och ta din livklädnad, så låt honom få din mantel också. ⁴¹Om någon tvingar dig att gå med en mil, gå två mil med honom. ⁴²Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig.

Ni har hört att det är sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din ovän. ⁴⁴Jag säger er: Älska era ovänner och be för dem som förföljer er. ⁴⁵Då är ni er himmelske Faders barn. Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. ⁴⁶Ty om ni älskar dem som älskar er, vilken lön får ni för det? Gör inte publikaner det också? ⁴⁷Och om ni

hälsar endast på era bröder, vad gör ni för märkvärdigt med det? Gör inte hedningar det också? ⁴⁸Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig. (Matt 5:38-48)

Lagen lär ingenstans att man ska hata sin ovän - endast att man ska älska sin nästa. Däremot kan man ur lagens alla små detaljer utläsa en stor omsorg om också sina fienders ägodelar m.m. där man befalls att ha omvårdnad om dessa som om de vore ens egna. Därför är det en grov pervertering av Guds lag att påstå att den skulle lära hat. Tvärtom ger Jesus här lagens sanna anda - den lär kärlek även till fienderna. Detta måste vara en av de läror som Jesus vänder sig mot i Matt 15:8-9 "Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. ⁹Förgäves dyrkar de mig, eftersom de läror de förkunnar är människors bud."

Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra (Joh 13:34)

Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek (Joh 15:10)

Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. ²¹Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. ²²Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? ²³Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa! (Matt 7:21-23)

Ordet för laglöshet är anomia "frånvaro av lag" "avsaknad av Torah". Uttrycket "ni laglösa" betyder således ni som uppträder som om det inte skulle finnas Guds lag (Torah) längre. Här bekräftas än en gång Jesu inställning till lagen - den är permanent.

När Jesus hade avslutat detta tal, var människorna mycket förvånade över hans undervisning, ²⁹ty han undervisade dem med auktoritet och inte som deras skriftlärda. (Matt 7:29)

När de skriftlärde höll sina utläggningar kunde de bara hänvisa till vad andra rabbiner sade. De kunde inte egentligen komma med nya egna tolkningar. Här hörde de en som talade med samma auktoritet som laggivaren på Sinai berg - Gud.

Jesus tolkar lagen

Jesus gjorde många olika saker under sin första period på jorden (Han kommer tillbaka). Han botade sjuka, drev ut onda andar och predikade om Guds rike. Men dessutom tolkade han lagen. Det var det som rabbinerna sysslade med och sådana tolkningar som har med levnadsregler att göra kallas halakhah. Ett av de mer enhetliga avsnitten där Jesus sysslar med just detta är bergspredikan i Matteus 5-7. Det man märker är att Jesus på intet sätt skulle ta lätt på lagens föreskrifter eller proklamera att de snart helt spelat ut sin roll. Tvärtom! Ofta skärper han de tolkningar som var rådande på Jesu tid.

Några fariseer som ville snärja honom kom fram till honom och frågade: ”Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?”³ Han svarade dem: ”Vad har Mose befallt er?”⁴ De sade: ”Mose har tillåtit att mannen skriver skilsmässobrev och skiljer sig.”⁵ Då sade Jesus till dem: ”Därför att era hjärtan är så hårda gav han er den föreskriften.⁶ Men från skapelsens början gjorde Gud dem till man och kvinna.⁷ Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru,⁸ och de två skall vara ett kött. Så är de inte längre två, utan ett kött.⁹ Vad Gud har fogat samman, skall människan inte skilja åt.”¹⁰ När de hade kommit hem igen frågade lärjungarna honom om detta.¹¹ Han svarade dem: ”Den som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan kvinna, han begår äktenskapsbrott mot henne.¹² Och om hon skiljer sig från sin man och gifter om sig, begår hon äktenskapsbrott.” (Mark 10:2-12)

Under Jesu tid hade det också kommit fram riktningar som ville ta det mera lätt på behovet av trohet till den äkta hustrun/mannen. Det fanns en riktning med rabbiner som ansåg att det räckte för en man att vara missnöjd med hustruns matlagning för att ha ett giltigt skäl att ta ut skilsmässa. Det är utan tvekan primärt detta Jesus vänder sig emot här. Men på andra ställen i Bibeln säger Jesus att otrohet är det enda giltiga skälet till en skilsmässa. I Korinterbrevet skriver Paulus att om den ena parten i ett redan gift par blir troende och maken/makan vill skiljas på grund av detta skall man låta maken/maken gå och man är i så fall också fri att gifta om sig

Några fariseer kom fram till honom och ville snärja honom och sade: ”Är det tillåtet att skilja sig från sin hustru av någon anledning?”⁴ Han svarade: ”Har ni inte läst att Skaparen från begynnelsen gjorde dem till man och kvinna⁵ och sade: *Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött?*⁶ Så är de inte längre två utan ett kött. Vad Gud har fogat samman skall människan inte skilja åt.”⁷ De sade till honom: ”Varför har då Mose befallt att mannen skall ge hustrun ett skilsmässobrev och skicka bort henne?”⁸ Han svarade: ”Därför att era hjärtan är så hårda tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så.⁹ Jag säger er: Den som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt och gifter sig med en annan, han begår äktenskapsbrott.”¹⁰ Hans lärjungar sade till honom: ”Om det är så med mannens ställning till hustrun, då är det ingen fördel med att gifta sig.”¹¹ Han svarade dem: ”Inte alla förstår det ordet utan endast de som har fått den gåvan.¹² Det finns de som inte kan gifta sig, därför att de är födda sådana, och de som inte kan det, därför att människor gjort dem sådana. Och det finns andra som för himmelrikets skull inte gifter sig. Den som kan förstå detta, må ta det till sig.” (Matt 19:3-12)

Jesus och äktenskapsbryterskan

8^{7:53}Sedan gick var och en hem till sitt, ¹och Jesus gick ut till Oljeberget. ²Tidigt på morgonen kom han tillbaka till tempelplatsen. Allt folket samlades omkring honom, och han satte sig ner och undervisade dem. ³Då kom de skriftlärda och fariseerna fram till honom med en kvinna som hade gripits för äktenskapsbrott. De ställde henne mitt framför sig ⁴och sade: ”Mästare, den här kvinnan greps på bar gärning, när hon begick äktenskapsbrott. ⁵I lagen har Mose befallt oss att stena sådana.

Det här är en halv sanning. Hade de varit intresserade av att följa Guds föreskrifter hade de tagit med även mannen som bar på lika stor skuld som kvinnan.

Vad säger då du?”

Den här frågan visar just att de skriftlärde och fariséerna väntade sig att han skulle tolka lagen.

⁶Detta sade de för att snärja honom och ha något att anklaga honom för.

Deras problem var således djupgående. Det var inte lagen de nitälskade för, inte att lyda Gud över allt. De hade istället perverterat lagen och gjort den till ett legalistiskt system som fjärmade folket från Gud istället för att föra det närmare Honom.

Men Jesus böjde sig ner och skrev med fingret på marken.

Visst kunde man tänka att detta var endast något Jesus gjorde för att "höra in" vad Guds vilja för det tillfället, men det var nog mer än så. Det var en handling som anspelade på vad som står i Jeremia 17:13

¹³HERREN är Israels hopp.

Alla som överger dig kommer på skam.

De som avfaller från mig

liknar en skrift i sanden.

De har övergivit HERREN,

källan med det levande vattnet.

De datoriserade hjärnorna hos de anklagande registrerade utan tvekan vad Jesus enkla sandskrivande med obönhörlig tydlighet proklamerade. De hade själva avfallit från honom, de hade själva övergett honom - källan med det levande vattnet.

⁷När de stod kvar och frågade honom, reste han sig och sade: ”Den som är utan synd må kasta första stenen på henne.” ⁸Och han böjde sig ner igen och skrev på marken. ⁹När de hörde detta gick de därifrån, den ene efter den andre, de äldste först, och han blev lämnad ensam kvar med kvinnan som stod där. ¹⁰Jesus reste sig upp och sade till henne: ”Kvinna, var är de? Har ingen dömt dig?” ¹¹Hon svarade: ”Nej, Herre, ingen.” Då sade Jesus: ”Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!” (Joh 8:1-11)

Syftet med Guds heliga lag var alltid att rädda, att förmå till omvändelse. Om det inte fanns ånger över grova brott blev straffet också dödsstraff i vissa - mycket klart definierade fall. Då var syftet med straffet också att avskräcka, att förhindra syndens cancersvulst att spridas. Vad

Jesus gör här är inte att han upphäver lagen utan att han visar vad den alltid siktar på. Skulle han ha sagt åt de anklagande att givetvis ska ni stena henne det står ju så, skulle han ytligt sett ha följt lagens föreskrifter. Men då skulle han legitimerat det hyckleri, lagiskhet, självgodhet, kärlekslöshet, ondskefullhet, mordlystnad som de anklagande var uppfyllda av och sagt att det spelar ingen roll så länge ni inte gör de här allra mest uppenbara synderna.

Mot mänskliga bud som går emot lagen

Guds bud eller människors stadgar

7¹Fariseerna och några skriftlärdar som hade kommit från Jerusalem samlades kring honom. ²De hade sett att några av hans lärjungar åt med orena händer, det vill säga utan att tvätta händerna. – ³Fariseerna liksom alla andra judar äter inte utan att ha tvättat händerna med en handfull vatten. De håller fast vid de äldstes stadgar. ⁴Och när de kommer från torget äter de inte utan att först ha tvättat sig. Mycket annat har de också lärt sig att iaktta, som att skölja bägare, kannor och kopparkärl.

Sådana föreskrifter fanns alltså inte i Moseböckerna (lagen) utan endast i rabbinernas muntliga traditioner och lagutläggningar.

– ⁵Fariseerna och de skriftlärdar frågade honom: ”Varför följer inte dina lärjungar de äldstes stadgar utan äter med orena händer?” ⁶Han svarade dem: ”Rätt profeterade Jesaja om er, ni hycklare. Hos honom står det skrivet: *Detta folk äro mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.* ⁷Förgäves dyrkar de mig, eftersom de läro de förkunna äro människobud. ⁸Ni upphävo Guds bud och håller er till människors stadgar.”

⁹Han sade också till dem: ”Ni upphävo fullkomligt Guds bud för att hålla fast vid era egna stadgar. ¹⁰Mose har sagt: *Hedra din far och din mor* och: *Den som förbannar sin far eller sin mor skall straffas med döden.* ¹¹Men ni påstå att om någon säger till sin far eller mor: Vad du kunde ha fått av mig ger jag i stället som ’korban’, som offergåva, ¹²då tillåter ni honom inte längre att göra något för sin far eller mor. ¹³Ni upphävo Guds ord genom de stadgar som ni följer och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.”

¹⁴Jesus kallade till sig folket på nytt och sade: ”Hör på mig allesammans och förstå:

¹⁵Ingenting som utifrån går in i människan kan göra henne oren, men det som går ut ur människan, det orenar henne.” ¹⁷När han hade lämnat folket och kommit hem, frågade hans lärjungar vad han menade med denna liknelse. ¹⁸Han svarade dem: ”Är ni också oförståndiga? Inser ni inte att det som utifrån går in i människan inte kan göra henne oren, ¹⁹eftersom det inte går in i hennes hjärta utan ner i magen och ut på avträdet?” Därmed förklarade han all mat för ren.

Det som här diskuteras är de ceremoniella tvagningar som inte finns föreskrivna i Bibeln. Här diskuteras inte huruvida judar ska äta orena djur som rovdjur, gnagare, insekter, larver häst eller gris. Skulle Jesus ha predikat det skulle nog friséerna sett till att anklaga honom för det eftersom han i så fall tydligt skulle ha predikat emot den undervisning Gud gav genom Mose. Inga sådana anklagelser riktades någonsin mot Jesus. När Petrus får sin syn när Kornelius kallar på honom i apostlagärningarna (Apg 10) märker vi på hans reaktion att Jesus nog inte predikat att nu var inga djur orena längre. Sedan är det en helt annan sak att hednakristna - alla icke-judar som kommer till tro på Israels Gud - inte behöver hålla

dietlagarna, vilket tydligt kommer fram i apostlagärningarna i apostlamötet i Jerusalem (Apg 15)

²⁰Och han tillade: ”Det som går ut ur människan, det gör henne oren. ²¹Ty inifrån, från människans hjärta, utgår onda tankar, otukt, stöld, mord, ²²äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, högmod och dårskap. ²³Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.” (Mark 7:1-23)

Jesu ord mot fariseer och laglärd

³⁷När Jesus hade talat, bjöd en farisé honom hem till sig, och han gick in och lade sig till bords. ³⁸Farisen blev förvånad när han såg att Jesus inte tvättade sig före måltiden. ³⁹Men Herren sade till honom: ”Ni fariseer rengör utsidan av bägare och fat, men ert inre är fullt av girighet och ondska. ⁴⁰Ni dårar, har inte han som gjorde utsidan också gjort insidan? ⁴¹Ge därför ert inre som gåva, så blir allting rent för er.

⁴²Ve er, ni fariseer! Ni ger tionde av mynta, ruta och alla slags grönsaker men bryr er inte om rätten och kärleken till Gud. Det ena borde ni göra utan att försumma det andra.

⁴³Ve er, fariseer! Ni älskar den främsta platsen i synagogorna och tycker om att bli hälsade på torget. ⁴⁴Ve er, ni liknar gravar som man inte ser och som folk trampar på utan att veta om det.”

⁴⁵En av de laglärd sade då till honom: ”Mästare, när du säger så, förolämpar du även oss.” ⁴⁶Han svarade: ”Ja, ve också över er, ni laglärd! Ni lägger på människorna bördor som är svåra att bära, men själva rör ni inte ett finger för att lätta dem.

⁴⁷Ve er! Ni bygger gravvårdar över profeterna som era fäder mördade. ⁴⁸Ni är alltså vittnen till vad era fäder gjorde och samtycker till det. De dödade profeterna och ni bygger gravvårdar över dem. ⁴⁹Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända till dem profeter och apostlar, och en del av dem skall de mörda och förfölja. ⁵⁰Så skall av detta släkte utkrävas alla profeters blod, som har utgjutits från världens begynnelse, ⁵¹från Abels blod ända till Sakarjas blod, som utgöts mellan altaret och templet. Ja, jag säger er: Det skall utkrävas av detta släkte.

⁵²Ve er, ni laglärd! Ni har tagit bort nyckeln till kunskapen. Själva har ni inte kommit in, och dem som är på väg in har ni hindrat.”

⁵³När han gick därifrån, började de skrifflärd och fariseerna angripa honom häftigt och ställa många frågor till honom. ⁵⁴De vaktade på honom för att fälla honom genom något som han sade. (Luk 11:37-54)

²³Ve er, skrifflärd och fariseer, ni hycklare! Ni ger tionde av mynta, dill och kummin men försummar det som är viktigast i lagen: rätten, barmhärtigheten och troheten. Det ena borde ni göra utan att försumma det andra. ²⁴Ni blinda ledare! Ni silar mygg och sväljer kameler. (Matt 23:23-24)

Åter är det perversioner, vantolkningar av lagen som Jesus vänder sig emot, inte lagen som sådan. Den var Guds goda gåva till mänskligheten

Det viktigaste i Lagen

Om kärnan, den bärande principen, i lagen är kärleken till Gud och människor är det lätt att förstå att Jesus aldrig vände sig mot lagen. Han vände sig istället desto mer frenetiskt mot de perversioner av lagen som var vanligt förekommande bland judarna i allmänhet då. Dessa perversioner dolde eller hindrade den bärande principen i lagen - lagens anda som är en återspeglning av Guds egen personlighet, Hans väsen.

Det viktigaste budet

²⁸En av de skriftlärderna som hörde dem diskutera fann att Jesus hade gett dem ett bra svar. Han kom fram till honom och frågade: "Vilket är det största av alla buden?" ²⁹Jesus svarade: "Det största är detta: *Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är en,* ³⁰*och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* ³¹Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Inget annat bud är större än dessa." ³²Den skriftlärderna sade: "Du har rätt, Mästare, det är sant som du säger. Han är en, och det finns ingen annan än han. ³³Och att älska honom av hela sitt hjärta och av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer." ³⁴När Jesus hörde att mannen hade svarat förståndigt, sade han till honom: "Du är inte långt från Guds rike." Sedan vågade ingen fråga honom längre. (Mark 12:28-34)

Det viktigaste budet

³⁴Fariseerna hörde att Jesus hade gjort saduceerna svarslösa och samlades kring honom. ³⁵En av dem, en laglärd, ville sätta honom på prov och frågade: ³⁶"Mästare, vilket är det största budet i lagen?" ³⁷Han svarade: "*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.* ³⁸Detta är det största och främsta budet. ³⁹Sedan kommer ett som liknar det: *Du skall älska din nästa som dig själv.* ⁴⁰På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna." (Matt 22:34-40)

Den gyllene regeln

¹²Därför, allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem. Detta är lagen och profeterna. (Matt 7:12)

Så när någon säger: Halleluja, jag är fri från lagen kan man fråga honom/henne är det alltså detta hon/han gläder sig över att var fri ifrån? Kärlek till Gud och människor

Lagen vittnar om Jesus

Lagen är således ingen misslyckad föregångare i Guds försök att rädda människorna eller ännu mindre något ont som det var en verklig befrielse att komma bort ifrån. Nej lagen målar upp Jesus för våra ögon. Det lagen sa det sa Jesus. Jesus förkroppsligade lagen. Ordet blev kött och tog sin boning mitt ibland oss... Men han blev även lösningen på synden och hur Gud som är helig ska kunna förlåta utan att se mellan fingrarna. Han blev det fullkomliga offret som lagen förebådar i hela sitt föreskrivna offersystem som i sin helhet gör det klart att det finns ingen annan väg till Guds närhet än genom att en oskyldig ställföreträdare ger sitt liv för min skull. Lagen lär inte lagiskhet, den lär trons lydnad..

Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig. ⁴⁰Men ni vill inte komma till mig för att få liv. (Joh 5:39-40)

⁵Tro inte att jag skall anklaga er inför Fadern. Den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. ⁴⁶Om ni trodde Mose, skulle ni tro på mig, ty om mig har han skrivit. ⁴⁷Men tror ni inte hans skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?" (Joh 5:45-47)

Återigen ser vi hur fel vi kommer om vi utgår från en sådan syn som säger att de skriftlärde blev så arga på Jesus därför att han kom för att göra Mose lag om intet eller att han bröt mot den. Problemet var inte Mose lag, utan att de inte trodde eller än mindre underordnade sig Mose lag. De förstod inte skrifterna. Jämför med Stefanus försvarstal i Apg 8 framåt. Där visar han också med en genomgång från gamla testamentet att problemet genom Israels historia var att de inte levt i enlighet med Mose lag och att det var orsaken också både till att de inte känt igen Messias utan korsfäst Jesus och till att de förföljde församlingen och just då stod i beråd att stena honom.

Men hur skulle då skrifterna uppfyllas som säger att detta måste ske? (Matt 26:54)

Gamla Testamentets skrifter vittnar inte om ett misslyckad koncept som Gud sedan överger i det nya förbundet. Lagen och de andra gamla testamentliga skrifterna är förebilder till, innehåller typer av och predikar om Jesus och hans död och frälsning genom att sätta sin lit till hans blodiga offer på korset.

Jesu förhållande till lagen

Jesu uttrycker sig så klart som det är möjligt om huruvida han har kommit för att bli lagens ände. Han säger på ett sådant sätt att rum för missförstånd inte finns. Han har inte kommit för att upphäva ens det minsta av alla bud.

Jesus och lagen

¹⁷Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda. ¹⁸Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett. ¹⁹Den som därför upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, han skall kallas den minste i himmelriket. Men den som håller dem och lär människorna dem, han skall kallas stor i himmelriket. ²⁰Jag säger er att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariseernas, skall ni inte komma in i himmelriket. (Matt 5:17-20)

¹⁶Lagen och profeterna hade sin tid fram till Johannes. Sedan dess predikas evangeliet om Guds rike, och var och en uppmanas enträget att komma in. ¹⁷Men förr kommer himmel och jord att förgå än att en enda prick av lagen sätts ur kraft. ¹⁸Var och en som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan kvinna begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med en frånskild kvinna begår äktenskapsbrott. (Luk 16:16-18)

På Moses stol sitter de skriftlärdas och fariseernas. ³Allt vad de lär er skall ni därför göra och hålla, men efter deras gärningar skall ni inte handla. Ty de talar men handlar inte. ⁴De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva vill de inte ens med sitt finger flytta på dem. ⁵Och alla sina gärningar gör de för att människor skall se dem (Matt 23:2-3)

Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta (Matt 24:12)

Detta anges som något negativt (torahlöshet) "And many people's love will grow cold because of increased distance from Torah" (JNT)

Jesus hänvisar till lagen

Långt ifrån att uttrycka förakt för lagen eller antyda att den är förlegad och snart inte alls gäller mer använder Jesus den med stor respekt och kraft. Han hänvisar och förlitar sig på den i kamp både med djävulen och med människor

Jesus frestas

4¹Uppfylld av den helige Ande återvände Jesus från Jordan och fördes av Anden omkring i öknen, ²där han frestades av djävulen i fyrtio dagar. Under de dagarna åt han ingenting, och när de var förbi, blev han hungrig. ³Då sade djävulen till honom: ”Är du Guds Son, så befall att den här stenen blir bröd.” ⁴Jesus svarade honom: ”Det står skrivet: *Människan lever inte bara av bröd.*” ⁵Då förde djävulen honom högt upp och visade honom för ett ögonblick alla rikena i världen ⁶och sade: ”Dessa rikens hela makt och härlighet vill jag ge dig, ty åt mig har den överlämnats och jag ger den åt vem jag vill. ⁷Därför skall allt vara ditt, om du tillber mig.” ⁸Jesus svarade: ”Det står skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna.*” ⁹Sedan förde djävulen honom till Jerusalem och ställde honom på tempelmurens utsprång och sade till honom: ”Är du Guds Son, så kasta dig ner härifrån! ¹⁰Det står skrivet: *Han skall befalla sina änglar att skydda dig,* ¹¹och *De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten.*” ¹²Jesus svarade honom: ”Det är sagt: *Du skall inte fresta Herren din Gud.*” ¹³När djävulen hade frestat honom på alla sätt, lämnade han honom för en tid. (Luk 4:1-13)

Den rike ynglingen

När Jesus fortsatte sin vandring, sprang en man fram, föll på knä för honom och frågade: ”Gode Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv?” ¹⁸Jesus sade till honom: ”Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, och det är Gud. ¹⁹Buden känner du: *Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ta ifrån någon det som är hans, Hedra din far och din mor.*” ²⁰Mannen sade: ”Mästare, allt detta har jag hållit sedan jag var ung.” ²¹Jesus såg på honom och fick kärlek till honom och sade: ”Ett fattas dig. Gå och sälj allt vad du äger och ge åt de fattiga, så skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig.” ²²Vid de orden blev mannen illa till mods och gick bedrövad sin väg, ty han ägde mycket. (Mark 10:17-22)

¹⁶En man kom fram till Jesus och frågade: ”Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?” ¹⁷Jesus sade till honom: ”Varför frågar du mig om det goda? En är den Gode, och vill du gå in i livet, så håll buden.” ¹⁸Han frågade honom: ”Vilka?” Jesus svarade: ”*Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Hedra din far och mor och Du skall älska din nästa som dig själv.*” ²⁰Då sade den unge mannen till Jesus: ”Allt detta har jag hållit. Vad är det mer som fattas?” ²¹Jesus svarade: ”Vill du vara fullkomlig, gå och sälj vad du äger och ge åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig.” ²²När den unge mannen hörde detta, gick han bedrövad sin väg, ty han ägde mycket. (Matt 19:16-22)

⁸En man i hög ställning frågade Jesus: ”Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?”

¹⁹Jesus sade till honom: ”Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, och det är Gud.

²⁰Buden känner du: *Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte*

stjåla, Du skall inte vittna falskt, Hedra din far och din mor." ²¹Mannen sade: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." ²²Jesus hörde det och sade till honom: "Ett fattas dig ännu. Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen, och kom sedan och följ mig." ²³När mannen hörde detta, blev han djupt bedrövad, eftersom han var mycket rik. ²⁴Jesus såg att han var bedrövad och sade: "Hur svårt är det inte för dem som är rika att komma in i Guds rike. ²⁵Det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike." ²⁶De som hörde detta frågade: "Vem kan då bli frälst?" ²⁷Han svarade: "Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud." (Luk 18:18-27)

Övriga tillfällen

Jesus förbjöd honom att berätta det för någon och sade: "Gå i stället och visa dig för prästen och bär fram det offer som Mose har föreskrivit för din rening, som ett vittnesbörd för dem." (Luk 5:14)

¹²Jesus hörde det och sade: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. ¹³Gå och lär er vad detta ord betyder: *Jag vill se barmhärtighet, inte offer.* Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare." (Matt 9:12-13) Jfr Mark 12:28-34

Här igen kommer det tydligt fram att problemet var att de fariséer Jesus vände sig mot var blinda gentemot vad lagen egentligen lärde. Det var inte lagen som var problemet, det var fariséernas ovilja att underordna sig den. De hade gjort en lagisk perversion av den där kärlek och barmhärtighet inte hade någon plats - det som enligt Jesus är det viktigaste i lagen, den bärande principen

Också i er egen lag står det skrivet att vad två människor vittnar är giltigt. ¹⁸Jag är den som vittnar om mig själv. Om mig vittnar även Fadern som har sänt mig." ¹⁹Då frågade de: "Var är din Fader?" Jesus svarade: "Ni känner varken mig eller min Fader. Om ni kände mig, skulle ni också känna min Fader. (Joh 8:17-19)

Jesus och sabbaten

Prästerna var utan skuld när de utförde sina plikter i templet på sabbaten. Templet var alltså större än sabbaten. Men Jesus större än templet. (Gil Matt 12:5) Inget av detta innebar att man bröt mot lagen. Ibland går olika absoluta bud emot varandra, t.ex. budet att inte arbeta på sabbaten och buden om vilka offer som ska presenteras i templet på sabbaten. Då är buden om offren i templet viktigare och har därför företräde. En likadan situation mycket känd för rabbinerna var att ett barn skulle omskäras den åttonde dagen samtidigt som bruket av de verktyg som krävdes för detta räknades som arbete, vilket ju var förbjudet på sabbaten.. Således måste man ge ett av buden företräde om det var en sabbat som var den åttonde dagen. Budet som fick ge vika var arbetsförbudet...

Jesus låter lärjungarna äta sädesax

Själva handlingen var tillåten enligt Mose lag: " När du kommer in på din nästas sädesfält, får du plocka ax med din hand, men du får inte röra din nästas säd med en skära." (5 Mos 23:25)

Det bud som de hänvisar till kom endast från de äldstes stadgar

²³En sabbat gick Jesus genom ett sädesfält, och hans lärjungar började rycka av ax där de gick. ²⁴Då sade fariseerna till honom: "Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?" ²⁵Han svarade: "Har ni aldrig läst vad David gjorde, när han och hans följeslagare var hungriga och inte hade något att äta: ²⁶hur han gick in i Guds hus, då Abjatar var överstepräst, och åt skådebröden, som endast prästerna fick äta, och hur han även gav till dem som var med honom?" ²⁷Och Jesus sade till dem: "Sabbaten blev gjord för människan och inte människan för sabbaten. ²⁸Så är Människosonen Herre också över sabbaten." (Mark 2:23-28)

De skriftlärde hade perverterat sabbatsbudet. Jesus levde i enlighet med vad Guds vilja - och Mose lag stadgade - var med sabbaten. Jesus bröt alltså inte mot något sabbatsbud! Skulle Han ha gjort det så skulle det inte finnas något hopp för oss för i så fall hade han brutit mot lagen och straffet för det är döden. Det skulle ha inneburit att Jesus dog endast för sin egen synds skull och inte för någon annans. Men tack och lov: Jesus bröt aldrig mot något av Guds bud - ej heller rörande sabbaten!

12¹Vid den tiden gick Jesus genom ett sädesfält på sabbaten. Hans lärjungar var hungriga och började rycka av ax och äta. ²När fariseerna såg det, sade de till honom: "Se, dina lärjungar gör det som inte är tillåtet på sabbaten." ³Han svarade dem: "Har ni inte läst vad David gjorde, när han och hans följeslagare var hungriga: ⁴hur han gick in i Guds hus och åt skådebröden, som varken han eller de som var med honom fick äta, utan endast prästerna? ⁵Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten och ändå är utan skuld? ⁶Jag säger er: Här ser ni det som är större än templet. ⁷Om ni hade förstått vad detta betyder: *Jag vill se barmhärtighet och inte offer*, så skulle ni inte ha dömt de oskyldiga. ⁸Ty Människosonen är sabbatens Herre." (Matt 12:1-8)

6¹En sabbat tog Jesus vägen genom ett sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, som de gnuggade i händerna och åt. ²Några av fariseerna sade då: "Varför gör ni det som inte är tillåtet på sabbaten?" ³Jesus svarade dem: "Har ni inte läst vad David gjorde, när han och hans

följeslagare var hungriga, ⁴hur han gick in i Guds hus och tog skådebröden och åt och gav sina män? De bröden fick endast prästerna äta.” ⁵Och han tillade: ”Människosonen är sabbatens Herre.” (Luk 6:1-5)

Jesus botar på sabbaten

Det fanns inget förbud i lagen mot att bota på sabbaten, men enskilda rabbiner betraktade detta som arbete. Om det funnits ett förbud att göra gott på sabbaten, skulle den dagen ha varit en ond dag och det att man inte gjorde gott när det fanns anledning till det skulle i sig självt vara en ond handling. Det skulle egentligen vara att vanhelga dagen i högsta grad. Den judiske läraren Hillel har sagt: "Det är tillåtet att trösta och besöka en sjuk och be för honom på sabbaten" (Gil Matt 12:10, 12)

Man bör lägga märke till att ingen anklagar Jesus för att ha brutit mot sabbatsbudet när man på alla sätt försöker finna något att anklaga honom för under natten till långfredagen. Jesus bröt alltså endast mot felaktig tolkningar av lagen - inte mot Guds heliga lag i sig självt =Guds vilja.

3¹En annan gång gick Jesus in i en synagoga, och där fanns en man som hade en förtvinad hand. ²Spänt iakttog de Jesus för att se om han skulle bota honom på sabbaten. De ville få något att anklaga honom för. ³Han sade till mannen med den förtvinade handen: ”Stig fram.” ⁴Sedan frågade han dem: ”Är det på sabbaten mera tillåtet att göra gott än att göra ont, att rädda liv än att döda?” (*Det var tillåtet att dra en åsna upp ur brunnen på en sabbat, då måste det också vara tillåtet att hela en lam mänska på en sabbat. En mänska var viktigare än en åsna*). Men de teg. ⁵Då såg han sig omkring med vrede, bedrövad över att deras hjärtan var så förstockade. Och till mannen sade han: ”Räck ut din hand.” Han räckte ut handen, och den var nu frisk. ⁶Men fariseerna gick ut och började genast överlägga med herodianerna om att röja honom ur vägen. (Mark 3:1-6)

14¹När Jesus en sabbat gick in för att äta hos en av de ledande fariseerna, vaktade de på honom. ²Och se, en man som led av vatten i kroppen stod framför honom. ³Jesus frågade de laglärda och fariseerna: ”Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller är det inte tillåtet?” ⁴Men de teg. Han rörde då vid mannen och botade honom och lät honom sedan gå. ⁵Och han sade till dem: ”Om någon av er har en son eller så bara en oxe som faller i en brunn, skulle han då inte genast dra upp honom även om det vore sabbat?” ⁶Det kunde de inte svara på. (Luk 14:1-6)

⁶En annan sabbat gick han in i synagogan och undervisade. Där fanns en man vars högra hand var förtvinad. ⁷De skriftlärda och fariseerna iakttog Jesus noga för att se, om han skulle bota någon på sabbaten. De ville få något att anklaga honom för. ⁸Men han visste vad de tänkte och sade till mannen med den förtvinade handen: ”Stig upp och kom hit.” Då reste han sig och gick fram. ⁹Jesus sade till dem: ”Jag frågar er: Är det på sabbaten mera tillåtet att göra gott än att göra ont, att rädda liv än att döda?” ¹⁰Och han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: ”Räck ut din hand.” Mannen gjorde det och hans hand var nu frisk. ¹¹Men de blev fullständigt ursinniga och började diskutera med varandra vad de kunde göra med Jesus. (Luk 6:6-11)

På deras reaktioner märks det åter tydligt att det inte var kärlek till Gud eller omsorg om att Hans lag skulle hållas helig som drev Jesu religiösa motståndare. Att planera för mord hör knappast till vad Gud tänkt att hör hemma på en sabbat.

⁹Sedan begav han sig därifrån och gick in i deras synagoga. ¹⁰Där fanns en man som hade en förtvinad hand. De frågade Jesus: ”Är det tillåtet att bota på sabbaten?” De ville nämligen ha något att anklaga honom för. ¹¹Han svarade dem: ”Vem av er skulle inte gripa tag i sitt får och dra upp det om det faller i en grop, och det också på sabbaten? ¹²Hur mycket mer är inte en människa värd än ett får! Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten.” ¹³Sedan sade han till mannen: ”Räck ut din hand.” Han räckte ut den, och den var nu lika frisk som den andra. ¹⁴Fariseerna gick då ut och överlade om att döda honom. ¹⁵När Jesus fick veta det, drog han sig undan. (Matt 15:9-14)

Jesus sade till honom: ”Stig upp, ta din bädd och gå!” ⁹Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, ¹⁰och judarna sade till mannen som hade blivit botad: ”Det är sabbat. Du får inte bära din bädd.” ¹¹Han svarade dem: ”Den som gjorde mig frisk sade till mig: Ta din bädd och gå!” ¹²Då frågade de: ”Vem var det som sade åt dig att du skulle ta din bädd och gå?” ¹³Men han som hade blivit botad visste inte vem det var. Jesus hade nämligen dragit sig undan, eftersom det var mycket folk på platsen.

¹⁴Senare träffade Jesus honom på tempelplatsen och sade till honom: ”Se, du har blivit frisk. Synd inte mer, så att inte något värre drabbar dig.” ¹⁵Mannen gick då till judarna och sade att det var Jesus som hade gjort honom frisk. ¹⁶Därför började judarna förfölja Jesus, eftersom han gjorde sådant på en sabbat. ¹⁷Men han sade till dem: ”Min Fader verkar ännu i denna stund. Så verkar även jag.” ¹⁸Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbaten utan också sade att Gud var hans Fader och gjorde sig själv lik Gud. (Joh 5:9-18)

Alla tre anklagelserna: att Jesus upphävde sabbaten, att Gud var hans Far och att han gjorde sig själv lik Gud var felaktiga. Den första såtillvida att han bara upphävde mänskliga vantolkningar av den som framkommit i exempen och de två sistnämnda var helt enkelt sanningen

Har inte Mose gett er lagen? Och ingen av er håller lagen. Varför vill ni döda mig?” ²⁰Folket svarade: ”Du är besatt. Vem vill döda dig?” ²¹Jesus sade: ”En enda gärning gjorde jag, och ni blev alla häpnna. ²²Därför att Mose har gett er omskärnelsen – egentligen kommer den inte från Mose utan från fäderna – så omskar ni en människa även på en sabbat. ²³Om någon tar emot omskärnelsen på sabbaten för att Mose lag inte skall upphävas, hur kan ni då vara förbittrade på mig, för att jag gjorde hela människan frisk på en sabbat? ²⁴Döm inte efter skenet, utan fäll en rätt dom!” (Joh 7:19-23)

¹³De förde då mannen som hade varit blind till fariseerna. ¹⁴Men det var sabbat den dag Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. ¹⁵Därför frågade även fariseerna honom, hur han hade fått sin syn. Han svarade: ”Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu ser jag.” ¹⁶Några fariseer sade: ”Den mannen kan inte vara från Gud, då han inte håller sabbaten.” Andra sade: ”Hur kan en syndig människa göra sådana tecken? (Joh 9:13-16)

Se tidigare kommentarer

Jesus höll alla lagens bud

Från barnsben:

När tiden för deras rening var förbi, den som var föreskriven i Mose lag, förde de honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, ²³ som det var befallt i Herrens lag: *Varje förstfödd son som öppnar moderlivet skall räknas som helgad åt Herren.* ²⁴ De skulle även offra ett par turturduvor eller två unga duvor, enligt Herrens lag. (Luk 2:22-24)

Sedan de hade fullgjort allt som var föreskrivet i Herrens lag, vände de tillbaka till sin hemstad Nasaret i Galileen. ⁴⁰ Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom (Luk 2:39)

Följde alla föreskrifter

Jesus botar en spetälsk

8¹När han gick ner från berget, följde mycket folk efter honom. ²Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: ”Herre, om du vill, kan du göra mig ren.” ³Jesus räckte ut handen och rörde vid honom och sade: ”Jag vill. Bli ren!” Genast blev mannen ren från sin spetälska. ⁴Och Jesus sade till honom: ”Se till att du inte talar om detta för någon, men gå och visa dig för prästen och bär fram den offergåva som Mose har föreskrivit, till ett vittnesbörd för dem.” (Matt 8:1-4)

kom tio spetälska män emot honom. De stannade på avstånd ¹³ och ropade: ”Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!” ¹⁴ Då han fick se dem, sade han: ”Gå och visa er för prästerna.” Och medan de var på väg dit, blev de rena (Luk 17:12-14)

I granskningen av Judarna vid hans dödsdom - inget brott mot Mose lag (förutom påstådd hädelse)

⁵⁹ Översteprästerna och hela Stora rådet sökte nu skaffa fram något falskt vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden. ⁶⁰ Men de fann inget, trots att många falska vittnen trädde fram. Till sist kom det fram två män ⁶¹ som sade: ”Han har sagt att han kan bryta ner Guds tempel och bygga upp det igen på tre dagar.” ⁶² Då reste sig översteprästen och frågade honom: ”Svarar du inget på det som dessa vittnar mot dig?” ⁶³ Men Jesus teg. Då sade översteprästen till honom: ”Jag besvär dig vid den levande Guden, att du säger oss om du är Messias, Guds Son.” ⁶⁴ Jesus sade till honom: ”Du själv sade det. Men jag säger er: Härefter skall ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.” ⁶⁵ Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: ”Han har hädat. Behöver vi några fler vittnen? Se, ni har nu hört hädelsen. ⁶⁶ Vad anser ni?” De svarade: ”Han är skyldig till döden.” ⁶⁷ Och de spottade honom i ansiktet och slog honom med knytnävarna. Andra gav honom piskrapp ⁶⁸ och ropade: ”Profetera för oss, Messias! Vem var det som slog dig?” (Matt 26:59-68)

Översteprästerna och hela Stora rådet försökte finna något vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de fann inget. ⁵⁶ Många vittnade falskt mot honom, men deras vittnesmål stämde inte överens. ⁵⁷ Då steg några fram och avlade detta falska vittnesmål mot honom: ⁵⁸ ”Vi har hört att han har sagt: Jag skall bryta ner detta tempel som är byggt med

händer, och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort med händer.”⁵⁹Men inte heller i detta fall stämde deras vittnesmål överens.⁶⁰Då reste sig översteprästen och steg fram och frågade Jesus: ”Svarar du inte på vad dessa vittnar mot dig?”⁶¹Men Jesus teg och svarade inte. Översteprästen frågade honom vidare: ”Är du Messias, den Välsignades son?”⁶²Jesus svarade: ”Jag Är. Och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln.”⁶³Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: ”Behöver vi några fler vittnen?”⁶⁴Ni har hört händelsen. Vad anser ni?” Alla fann de honom skyldig till döden. (Mark 14:55-64)

⁷När de nu var samlade, frågade Pilatus dem: ”Vem vill ni att jag skall frige, Barabbas eller Jesus, som kallas Messias?”¹⁸Han visste nämligen att det var av avund som de hade utlämnat honom.¹⁹Medan Pilatus satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: ”Ha ingenting att göra med denne rättfärdige man! Jag har i natt lidit mycket i en dröm för hans skull.”²⁰Men översteprästerna och de äldste övertalade folkmassan att begära att Barabbas skulle frigges och Jesus dödas.²¹När landshövdingen frågade dem: ”Vilken av de två vill ni att jag skall frige åt er?”, svarade de: ”Barabbas”.²²Pilatus frågade dem: ”Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Messias?” Alla svarade: ”Korsfäst honom!”²³Han frågade: ”Vad har han gjort för ont?” Men de skrek ännu högre: ”Korsfäst honom!”²⁴Då Pilatus såg att ingenting hjälpte utan att oväsentet bara ökade, tog han vatten och tvättade sina händer i folkets åsyn och sade: ”Jag är oskyldig till denne mans blod. Ni får själva svara för det.”²⁵Allt folket svarade: ”Hans blod må komma över oss och över våra barn.”²⁶Då frigav han Barabbas, men Jesus lät han gissla och utlämnade honom till att korsfästas. (Matt 27:17-26)

Pilatus frågade honom: ”Är du judarnas konung?” Jesus svarade: ”Du säger det själv.”³Och översteprästerna anklagade honom häftigt.⁴Pilatus frågade honom på nytt: ”Svarar du ingenting? Du hör hur mycket de anklagar dig.”⁵Men Jesus svarade inte längre, och det förvånade Pilatus.

⁶Vid högtiden brukade Pilatus frige en fånge, en som de begärde.⁷Där fanns nu en man som hette Barabbas. Han satt fängslad tillsammans med andra upprorsmän som hade begått mord under oroligheterna.⁸När folket kom fram och begärde att få vad han brukade bevilja dem,⁹svarade Pilatus: ”Vill ni att jag skall frige judarnas konung?”¹⁰Han förstod nämligen att det var av avund som översteprästerna hade utlämnat honom.¹¹Men översteprästerna hetsade folket till att begära att han i stället skulle frige Barabbas.¹²Pilatus frågade dem än en gång: ”Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas konung?”¹³De skrek: ”Korsfäst honom!”¹⁴Pilatus frågade dem: ”Vad har han då gjort för ont?” Men de skrek ännu högre: ”Korsfäst honom!”¹⁵Och då Pilatus ville göra folket till viljes, frigav han Barabbas, men Jesus lät han gissla och utlämnade honom sedan till att korsfästas. (Mark 15:2-15)

Pilatus sade då till översteprästerna och till folket: ”Jag finner inget brottsligt hos den här mannen.”⁵Men de var påstridiga och sade: ”Han uppviglar med sin lära folket över hela Judeen, från Galileen och ända hit. (Luk 23:4)

Pilatus och Herodes frikännande

¹³Pilatus kallade samman översteprästerna och rådsmedlemmarna och folket¹⁴och sade till dem: ”Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han uppviglar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det som ni anklagar honom för.¹⁵Inte heller Herodes har funnit honom skyldig, och därför har han skickat honom tillbaka till oss.

Ni ser att mannen inte har gjort något som förtjänar döden. ¹⁶Därför vill jag bestraffa honom och sedan frige honom.” ¹⁸Då skrek hela hopen: ”Bort med honom! Låt oss få Barabbas fri!” – ¹⁹Barabbas var en man som hade kastats i fängelse för ett upplopp i staden och för mord. – ²⁰Pilatus talade till dem igen, ty han ville frige Jesus. ²¹Men de skrek: ”Korsfäst! Korsfäst honom!” ²²För tredje gången sade han till dem: ”Vad har han då gjort för ont? Jag har inte funnit honom skyldig till något som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa honom och sedan frige honom.” ²³Men de låg över honom med höga rop och krävde att Jesus skulle korsfästas, och deras rop blev allt starkare. ²⁴Pilatus beslöt då att de skulle få vad de begärde. ²⁵Han frigav den som de ville ha fri – mannen som var fängslad för upplopp och mord – men Jesus utlämnade han, så att de fick som de ville. (Luk 23:14-24)

Pilatus sade till honom: ”Vad är sanning?” Efter att ha sagt detta gick han ut till judarna igen och sade till dem: ”Jag finner honom inte skyldig till något brott. (Joh 18:38)

När översteprästerna och deras tjänare fick se honom, skrek de: ”Korsfäst! Korsfäst!” Pilatus sade då till dem: ”Ta ni och korsfäst honom! Jag finner honom inte skyldig.” ⁷Judarna svarade: ”Vi har en lag och enligt den lagen måste han dö, eftersom han har gjort sig till Guds Son.” (Joh 19:6-7)

Negativt i evangelierna

Av hans fullhet har vi alla fått, nåd och åter nåd. ¹⁷Ty lagen gavs genom Mose, nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus. (Joh 1:16-17)

Allt är av Hans fullhet, nåd och åter nåd - både Mose lag och evangeliet. En annan tolkning ligger i strid med det direkta sammanhanget (vers 16) vad det i övrigt sägs om lagen i de fyra evangelierna och hela Bibeln i övrigt.

Alltså finns det inte något negativt om lagen i någon av de fyra evangelierna.